

قرآن کریم

سوره مبارکه نوح
آیه ۱۳ و ۱۴

تلنگر

پدر، اگر هیچ زحمت ویژه‌ای هم برای من و تونکشد، باز هم پدر است و احترامش واجب. اصلاً تو بگو- به فرض محال- هیچ کاری هم نکرده باشد، نه نانی آورده باشد و نه لباسی پوشانده باشد، اما باز همان است که گفتیم. پدر است! کم چیزی است مگر؟ به حکم رسول الله «تو و مالت برای او هستی» چرا که اصل و ریشه و هستی تو از اوست. او پدر است و همیشه و در همه حال «وقار» پدری دارد. پس باید وقار او را حفظ کرد و احترامش نمود.

این برای پدر- اگرچه نامهربان- بود، دیگر بماند پدر مهربانی که برای فرزندش از هیچ زحمتی فروگذار نمی‌کند...

حالا بحث بر سر پدر نیست، بر سر خدای پدر است! خدایی که حیات و ممات ما در اختیار اوست و همه چیزمان را از او داریم. چه قدر بی‌انصافی است که «وقار خدایی خدا» را حفظ نمی‌کنند برخی‌ها! برای این برخی‌ها، گاهی هیچ چیز نمی‌توان گفت جز تلنگری که حضرت نوح علیه السلام به قوم بی‌انصافش زد:

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَاراً * وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَاراً

شما را چه شده که به عظمت و بزرگی خدا امید ندارید؟ در حالی که شما را مرحله به مرحله آفریده است. (نوح، ۱۳ و ۱۴)

اندکی فکر، کافی است برای تلنگر یافتن برخی‌ها...

